

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 30. oktobra.

Prav iznenadila nas je bila vest o ločitvi zakona srbskega kralja, nič manj pa tudi vest, katera se je v soboto poročila raznim listom iz Belega grada. Kralj Milan izdal je proklamacijo, v kateri napoveduje premembo ustave. Mi ne vemo, kaj je vodilo kralja, da se je odločil za spremembo ustave, katero jako mnogi že, zlasti radikalci. Najbrž je čutil, da se mu je vsled ločitve zakona precej omajal prestol in je s to proklamacijo poskusil zopet utrditi ga. V tem oklici omenja Milan, da drugo leto mine ravno petsto let, od kar je stara srbska država bila uničena na Kosovem polju. Božji previdnosti je ugajalo, da bode te slovesne in pomenljive dni na obnovljenem prestolu Nemanicev član narodne dinastije Obrenovičev. Nadalje omenja, da sta veliki

Miloš in neumrljivi knez Mihajl zopet obudila srbsko državo k življenju in jej dala trdno podlago. Šestnajst let se je pa on prizadeval, da bode hodil po stopinjah omenjenih dveh prednikov. Vsled požrtvalnosti naroda srbskega se je posrečilo doseči velike napredke in s tem rešiti obljube dane dne 10. avgusta 1872. Vedno je on čislal in branil srbsko državno idejo in imel pozorno oko za vse nevarnosti, ki prete državi. Opominja Srbe, da naj iz svoje zgodovine izvajajo dober nauk za prihodnost. Sedaj državi od zunaj ne prete nobene nevarnosti. Vse države evropske že miru. Potem vladar omenja, da mu je lojalno priznanje obstoječih fakt pridobilo prijateljske odnose z mogočima sosednima državama velečastev Frana Josipa in sultana Hamida. To politiko je on osobno začel in jo vodil, odkar se je plemeniti car Aleksander II. z močjo države svoje potegnil za osvobojenje kristijanskih narodov, in se je srbska vojska baš pod vodstvom vladarja borila za osvobojenje. Njegova politika se pa ni povsod prav razumevala. Še vedno preti Srbijo notranja nesloga, ki je podkopala srednjoveško državo srbsko. Dolžnost naroda je odstraniti ta razpor.

Nadalje pravi doslovno: „Narod srbski! Prvi kralj novoustanovljenega srbskega kraljestva obrača se do tebe, ter kliče iz vsega srca: Zatri glas nesloge v duši svoji ter vsi imejte vedno občni blagor pred očmi. Prvi vzgled dati vam hoče kralj in je srečen, da ga dati more“. Če bode pa nadaljevali sedanjo škodljivi strankarski boj, pravi proklamacija, bode pa dežela prizorišče podobnih žalostnih dogodkov, kot je bila že večkrat od začetka tega stoletja. Srbiji treba pred vsem resnega dela, urejenja državnih financ. Treba ublažiti strankarske boje v narodnem zastopstvu in lotiti se potrebnih reform v vseh panogah državnega življenja.

In za tem napoveduje kralj premembo ustave. Sedanja ustava ni njegovo delo, ter ne ugaja povsem, a on jo je vendar vedno spoštoval in branil. Obrača se on do vseh strank v deželi, da izdelajo načrt nove ustave, s katerim se bodo razširile po-

litve pravice v deželi. Dne 20. novembra bodo volitve v veliko skupščino, katera se sklicuje na 1. dan decembra v prestolnico. S svojo kraljevo besedo Milan zagotavlja popolno volilno svobodo pri volitvah za veliko skupščino. Petstoletnico bodo potem, kakor se on nadeja, praznovali s tem, da dajo deželi novo ustavo, ki bode trdna podlaga daljemu razvoju državnega in narodnega življenja. Uradni list je že objavil kraljevi ukaz, s katerim se imenujejo člani za odbor, ki ima izdati načrt nove ustave. Ker bode temu odseku semtertja predsedoval kralj sam, ni nikdo imenovan predsednikom. Podpredsedniki so pa imenovani Jovan Ristić, Milutin Garašanin, in general Savo Grujić. Za člane je kralj imenoval metropolita, predsednika državnega sveta, bivše ministerske predsednike. F. Kristića, Radivoja Milojkovića, Jovana Marinkovića, Atjima Tjumića, nadalje državne svetnike Vujovića, Magacinovića, Gavrilovića, Vasiljevića, Marinkovića, Kristića, Blaznavca, Stojana Boskovića, Jovanovića, škofa Mojsile, več generalov, bivših ministrov, predsednika apelnemu sodišču, rektorja velike šole, 6 velikošolskih profesorjev 31 odličnih državljanov vseh stanov in strank vse dežele.

Kakor se vidi, se je kralj oziral na vse stranke, še celo podpredsedniki so možje, ki nikakor neso kraljevi prijatelji. Nedavno smo omenili napetih odnošajev mej kraljem in Garašaninom, in tudi bralci se še spominjajo, kako je kralj bil odrinil Ristića in kako so bili upokojili generala Grujića. Kakor se kaže je vse to pozabil vladar.

Proklamacija napravila je nekda najboljši utis v deželi, posebno radikalci se veselo, kajti če bodo volitve res svobodne, bodo gotovo dobili večino v skupščini in bodo po svoje prekrjili ustavo. Mi seveda nemamo posebnega zaupanja v vso to stvar. Jako daleč je še, predno se bode res kaj dognalo. Prevečkrat smo že videli, kako malo je voljen kralj, ozirati se na želje naroda. Ravno tako bode najbrž tudi sedaj. Če ne bodo stranke hotele skleniti take ustave, kakor on želi, bode pa skušal vso stvar preprečiti. S to proklamacijo je kolikor toliko od-

LISTEK.

Ukrajinske dume.

(Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.)

IV.

V ljubimskem hrepenenju.

(Dalje.)

Ivan je gledal nepremakljivo pred se s pazljivim očesom.

In na ladijci se je dvignila vitka bela postava.

Ivan se je stresel osupnen.

Bila je to Efimka.

Mislil si je Ivan včasih, da Efimka krasnejša niti biti ne more, ali povabnost njena sedanja pre-sega vse njegove predstave, ki so kedaj nastale v njegovej duši. Tako, kakeršno je bila Efimka, si je predstavljal največje razkošje in srečo sveta. Morda se mu je zdelo zato, da je preje prikazen, nego resnica, in prikazek njen imel je le za nov obraz čarokrasne bajke, katero je bil sanjal baš pred trenutkom. Kolena so se mu tresla, kakor bi se prostovoljno hotela skloniti k temu čarovnemu prikazku.

Efimka je gledala k njemu uljudno in mu migala prijateljski z roko.

Ali Ukrajinec si ni upal izgovoriti niti besede in stal je tiho. Dasi opojen s čutom goreče ljubezni,

upiral se je in nasprotoval lastnej želji. Hotel je le gledati, le gledati . . . in nič več.

Čutil je v prsih bolestone zapreke, katere mu neso dale veselo vzvikniti, radostno vzdihniti, z mesta se ganiti. A čim bolj je potapljal svoje oko v Efimčino obličje, čim bolj se je radoval z leskom njenih oči in z usmevom malinih njenih ustnic — tem ognjevitejše je svetilo in žgalo goreče v dušo njegovo devojčino okrasje, slepeč niz, bogata njena obleka, vezena z dragocenimi nitkami . . .

In ko se je tu njegovo oko nehote obrnilo k lastnemu rokavu, k tako siromašnemu in nelepemu, jedva je še zatajil v sebi solzo že plavajočo mu iz očesa.

Sklonil je molče glavo na prsi.

„Ivane!“ odzvala se je po trenutku Efimka.

Ivan, kakor z nova probujen, stresel je goreče z roko.

„Ivan!“ ponavljala je Efimka in ostranivši trstje sezajoče do nežnih strani zaslepila je s čudovitim glasom: „Efimka te ljubi!“

Pri teh besedah zazibala se je ladijca in vznemirila tihe vode.

„Batka ni hotel, da bi te ljubila, ali sedaj leži batka že pod mogilo in njegova jedina volja je . . . Čuješ, Ivan? Ivan, čuj!“

Besede te zvenele so goreče in zaupljivo. Tako so pridonele tudi k bregu.

Ali, Gospod!

Ivan ni zaplesal, Ivan je sklonil le žalostno glavo, z roko zanikajoč, kakor bi hotel odpoditi od sebe temno prikazen.

In zopet za nekaj časa zadonelo je k bregu njegovo ime: koprneče, ganljivo, da proseče in nežno.

„Nikdar!“ izjavi po hudem boji iz sebe Ivan. „Nikdar, ne verujem Ti! Ni je devojke na tem svetu, katera bi iz bele, bogate kočice resnično hrepenela iti pod krov bedne, siromaške ilnate golobičke. Ne, ne, ne verujem. Tu ne more biti odkritosrčnost. Nikdar, nikdar se ni tako zgodilo v Ljubči . . .“

To rekši, mahne Ivan zopet z roko, kakor bi hotel odpoditi od sebe temno prikazen. Ne upa si niti dvigniti očesa.

Še nekolikokrat začuje zvok svojega imena, vedno bolj proseč in vablivo, ali Ivan spušča le globokoče in globokoče tožno glavo na kipeče prsi.

Tu zašumi naposled protje v trstji.

Skrivaje pogleda tja.

Dà!

Bičevja razsedina se je zaprla, ladijca je izginila. Izginila je tudi Efimka. Le voda se je še gibala, ali naposled utihnili je zopet tudi ta.

Efimka se je vrnila domov.

Ivan je ostal sam pri vodah.

(Konec prih.)

vrnil pozornost od ločitve zakona s kraljico Natalijo in to je bil njegov namen. Prave vere pa nemamo, če tudi želimo, da bi bila ta proklamacija za Srbijo napoved srečnejše dobe.

Slovenska učiteljska zborovanja

v Ljubljani v 23. dan oktobra 1888 leta.

Slovensko učiteljsko društvo.

(Konec.)

Smrt je tudi v tem letu našemu društvu prizanašala.

Znamenito je za naše društvo posebno tudi to, da ono praznuje danes svojo 20letnico, kajti 15. septembra 1868 je naše društvo obhajalo svoj prvi občni zbor, letos pa slave vsi narodi obširne naše monarhije 40letnico vladanja presvetlega cesarja. Res lepo dobo ima naše društvo za seboj, v katerej je ono marsikaj imelo prestati; pa je tudi dokaj koristilo v tem času našemu šolstvu in učitelstvu.

To bi bile bolj stvarne, kratke poteze o delovanju našega društva. Ono sicer ni delalo hrupa, kakor nikdar, a delalo je vsekdar in hoče tudi v prihodnje neustrašno delati in koristiti narodni šoli na prid slovenske domovine in mogočne Avstrije, in to poudarja ono letos še posebno, ko se povsodi proslavlja 40letno vladanje našega presvetlega cesarja, kateri se je vsekdar pokazal najmočnejšega zaščitnika umnega in narodnega šolstva. Odbor pa tudi zna, da bo le tudi vsak zavedni in narodni učitelj gojil ljubezen do omike in do naroda, do domovine ožje in širje, a to ne le z besedami, marveč tudi z vzgledi in z jasnim dejanjem očitno kazal.

Uspeh in napredek nam je zagotovljen, ako imamo poleg božje pomoči, poguma in vstrajnosti še vladarjevo milost na naši strani! Tedaj: Bogu dušo in vest, cesarju zvestobo!

Zbor je poročilo pa vsem brez ugovora na naznanje vzelo.

Na to poročila blagajnik g. Iv. Tomšič. Udov pravih ima društvo 144, podpornih pa 29. Vseh dohodkov je bilo 255 gld., troškov pa 142 gld. 15 kr. Za knjižico izdalo je društvo 127 gld., tedaj je ostanka 144 gld. 14 kr. Ob novem letu bode še plačati kakih 8 gld.

Blagajnikovo poročilo se brez ugovora odobri. Blagajnik priporoča, da bi bilo več zanimanja za knjižico, katero je društvo izdalo, mej učitelstvom, potem bi društvo stalo v denarnih zadevah še na boljši podlagi.

Za pregledovalce računov se izvolijo gg. J. Borštnik, Fr. Kavčič in S. Punčah. Volitev odbora se je vršila po listkih. Največ glasov so dobili gg. Furlan, Funtek, Govekar Fr., Praprotnik And., Stegnar F., Kokalj Fr. Tomšič Iv., Razingar Ant., Žumer Andrej.

Predsednik sklene zborovanje s trikratnimi slavaklici na presvetlega cesarja.

Zborovanje „Narodne šole“ moralo se je opustiti, ker se je takoj potem pričela skušnja za slavnostni koncert. Ob drugi uri bil je skupni obed v gostilni pri g. Ferlinci, kjer je bilo vse polno nahušenja in zadovoljnosti.

Poročilo finančnega odseka

o zopetni zgradbi deželne gledališča.

(Poročevalec dr. Mosch.)

(Dalje.)

Pravno razmerje, v kojem se nahaja dežela nasproti gledališču, je marveč ono neomenjenega lastnika, kojemu je izključljivo na voljo dano, hoče li svoje pogorelo poslopje zopet sezidati ali pa tega storiti neče. Zatorej so odločilna za rešitev vprašanja, da li treba znova graditi, le druga ne strogo pravna uvaževanja, osobito ozir na korist in škodo, katero bi prouzročilo deželi grajenje novega gledališča.

V tem pogledu se finančni odsek, kakor se je že poudarjalo, ni pečal s vprašanjem, da li je v Ljubljani grajenje novega gledališča potreba, ker popolnoma priznava, da se ne more gledališču oporekati pomen, ki ga ima kot bitno sredstvo izobraženja, da njegov obstanek pripomaga k povzdigi občenja, — in ker je prepričan, da je častna zadeva dežele kranjske, imeti v svojem stolnem mestu, ki v deželi največ davka donaja, gledališče, katerega ne pogrešajo le prebivalci Ljubljanski, ampak tudi tujci, katerim to pomanjkanje daje mnogo povoda za hudomušne opazke o deželi in nje stolnem mestu, pomanjkanje, katero bi pripravljalo povodom kakega

kneževnega obiska ali deželne svečanosti velike zadrege.

Ta uvaževanja in okoliščina, da se v deželni upravi nahaja poseben zaklad, kojega dohodki so že več kot sto let odločeni gledališču, pripravila so finančni odsek, da reši vprašanje, ali naj zgradi dežela kranjska novo gledališče, ali pa naj prepusti to komu drugemu, ki bi voljan bil, to storiti.

V tem oziru skoro ni misliti, da bi se hotel lotiti kak privatni podvzetnik te naloge zaradi dobička, ker zahaja, kakor je tudi c. kr. deželna vlada konstatovala, le majhna množica v gledališče, ter je tudi iz uloge gledališkega društva razvidno, da bi tudi društvo le takrat to podvzeti zamoglo, ko bi mu bila zagotovljena prav zdatna pripomoč tako dežele, kakor gledališkega zaklada. Gledališko društvo pripravljeno je namreč ob svojih troških gledališče postaviti znova, zahteva pa v ta namen v svoji ulogi: 1. da se mu prepusti izplačana zavarovalnina; 2. da se mu prepusti svota, za kojoj bi se gledališko pogorišče prodalo; 3. da se mu dovoli primerna podpora iz deželne zaklada; 4. da ostane mestni zastop Ljubljanski pri obljubah, katere je storil deželni odboru, tudi nasproti gledališkemu društvu; 5. zahteva nadaljno podporo gledališkega društva iz gledališkega zaklada; 6. da se dovoli letna podpora iz deželne zaklada.

Razen gledališkega društva se ni nikdo oglašil.

Kar se tiče točke 1. in 2. zahtevanja gledališkega društva, zapopadajo iste popust deželne premoženja, torej zmanjšanje deželne imovine.

Kaj tacega morejo pa vestni deželni zastopniki ukreniti le takrat, kadar je to neogibno potrebno, ali če je pričakovati večje koristi. Obstanka take potrebe gledališko društvo ni dokazalo in trditve, da inace ni mogoče postaviti novega gledališča, je ničevna, kakor se bo dokazalo tekom tega poročila.

Ravno tako dežela tudi večje koristi zase pričakovati ne more, kakor to najbolje ilustrujejo ostale točke zahtevanja, ki tudi za prihodnje računa na deželno pripomoč.

Sicer pa bi bilo za tak popust premoženja pač težko dobili Najvišje potrjenje, in sicer tem težje, ker bi se prepuščalo deželno premoženje zasebnemu društvu, koje za svoje nameravane podvzette niti najmanje ne jamči.

Kar zadeva četrto točko zahtevanja, namreč da se obdržé obljube, ki jih je deželi v svrhu zidanja gledališča storil mestni zastop Ljubljanski, to o nji ne more ukrepati deželni zbor, ker le-ta ni v stanu zaukazovati z obljubo, storjeno deželi pod gotovimi pogoji po zastopu deželne stolnega mesta.

V ostalih točkah zahteva pa gledališko društvo iz deželne in gledališkega zaklada, torej da dežela dejansko pripomore k zgradbi gledališča.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. oktobra.

Poslanec Hausner je nasvetoval v budgetnem odseku **državnega zbora**, da se tudi poročila izročé opoziciji. Plener je pa odgovoril v imenu opozicije, da njegovi pristaši ne prevzamejo nobene referata.

Francoski list „France“ objavil je obširen članek o sedanjih odnosajih v Avstriji. Mi se sicer popolnem ne strinjamo z mnenjem francoskega lista, a vender hočemo navesti njegove glavne misli, kajti nekaj jedra je le v njih. Grof Taaffe, pravi ta list, opira se na slovansko prebivalstvo v Avstriji, dognal pa bode veliko delo, če se mu posreči postaviti krono kraljev čeških na glavo Frana Josipa. To bi bil najboljši odgovor, ki ga more dati privržencem pomenčenja avstroogrske države. To bi bila dobra obrambena naredba proti Nemčiji, ki hoče delati z Avstrijo kakor z Bavarsko in Saksonsko. Cesar Viljem si je ogledal čete tripelalijance, nad katerimi ima že, kakor misli, vrhovno povelje. Jako se pa moti, če misli, da se bodo narodi avstrijski bojevali proti Franciji. V to ne bodo privolili Čehi, pa tudi Ogrri ne. Zveza z Nemčijo se je sklenila le iz prevelikega strahu pred Rusijo po pritisku Madjarov, ki ne morejo pozabiti dogodkov 1849. l. Avtonomija češkega naroda, broječega 8 milijonov, torej dva milijona več, nego je Madjarov, dala bi pa vnapi politiki drugo mer. Upliv Čehov bi paralizoval upliv Madjarov ter Rusija in Avstrija bi se približali. Nemčija hujska Avstrijo proti Rusiji, v nevarnosti bi jo pa pustila na cedilu in celo dovolila v njeno razdelitev, če bi le ona kaj dobila, ter bi Trst postal nemško pristanišče. Da se postavijo proti germanizmu trdne meje, morata se osnovati avtonomni skupini Češka in Hrvatska, povrniti slovanskim narodnostnim, katerih je 25 milijonov in imajo torej veliko večino, prevagajoč upliv, ki jim gre. Potem

bode možna alijanca z Rusijo, ki bode za Avstrijo boljša, nego vse mirovne zveze. Prijatelji miru morajo vsekako odobravati načrte Taaffejeve, kajti velike zasluge ima za civilizacijo, da se je upri nevarnim nasvetom Nemčije.

Nemški listi vedo povedati, da se je nov **pravosodni minister** grof Schönborn pri vsprejemu uradnikov dvakrat zarekel: „Po milosti ... imenovan sem naučnim ministrom“, kar je seveda hitro popravil. Iz tega se vidi, na kateri portfelj, da je računal. To se ve, da je najbrže izmislil kak nemški časnikiar.

Vnanje države.

Se li bode Piročanec v imenu kraljice pritožil na patrijarhat Carigraski, je še dvomljivo, kajti po **srbških** zakonih se zakrivi veleizdaje, kdor bi prosil za posredovanje kako tujo cerkveno ali državno oblast. Če se bode odločil za ta korak, bode najbrž poprej ostavil Srbijo. Sicer se pa govori, da je metropolit poprej vprašal Carigranskega in Karlovskega patrijarha in sta mu oba odgovorila, da ima pravico ločiti kraljev zakon. Ta vest pa najbrž ni istinita in jo vladni pristaši širijo, da bi tako preslepili narod, da je kralj ločen od kraljice popolnem v zmislu cerkvenih zakonov. Ruski listi vsi pišejo, da je ta ločitev neveljavna in sramota za srbsko cerkev. Svetovali so mu pa ločitev na Dunaji in mu obetali pomoč, ko bi nastali kaki neredi v deželi. Avstrija se je hotela poslužiti te priložnosti, da bi si prisvojila Srbijo. Te kombinacije seveda neso prav verjetne.

Vlada **bolgarska** gleda pred vsem na zboljšanje vojske, ker se le nanjo mora zanašati. Sedaj hoče pomnožiti konjico in odposlala je na Ogersko devet častnikov konje kupovat. Kakor se poroča, so že nakupili mnogo konj.

Židovski listi bodo gotovo prihodnje dni še hudo zabavljali proti **Rusiji**. Zaukazala je vsem židom na Poljskem, kateri neso ruski državljani, da imajo v štirih tednih ostaviti Rusijo.

Poslednje dni je bil po židovskih listih velik hrup proti **Rumuniji**, ker je tebi nič meni nič sekvestrovala rumunsko progo železnice Levov-Črnovice.

Nemca Kiliana obsodilo je **francosko** sodišče v Nizzi zaradi ogleduštva na pet let ječe in 5000 frankov globe. Po prestani kazni mu je pa šest let bivanje v Franciji prepovedano.

Dopisi.

Iz Središča 26. oktobra. [Izv. dop.] O cesarski slavnosti, ki se je tukaj pred dvema mesecema vršila, še vedno nekateri, ki drugega ne znajo, kakor o njej kritikovati in mrmrati, ne mirujejo. To so ljudje, katere ta slavnost ni prav nič ni brigala, ki niti neso Središčani, ki pa se vender drznejo svoje dopise „iz Središča“ v javnost spravljati. — Tako se dopisnik — r — v št. 240. „Slov. N.“ zaganja v predsedništvo slavnostnega odbora, zagovarjajoč govor č. g. Dogše. — Ne vem, ali se bodo dotičniki za take napade kaj zmenili, to pa vem, da ta napad naše občinstvo po zaslugi obsoja. Žalostno je, če se možje, ki so bili priredili s trudom in žrtvami to slavnost, ki je bila razven Logaške največja in najsijajnejša na Slovenskem, zdaj napadajo, možje, o katerih svobodno rečem, da je njih ime na narodnem polji neomadeževano. — Toda k stvari.

Dopisnik — r — se bavi z govorom g. Dogše pri tej slavnosti. Mi radi pritrdimo, da je g. D. dobro govoril in po pravici obsojal brezozirnost Madjarov proti mejmurskim Slovanom, toda vprašajmo, je li ta govor g. D. pri navedenej slavnosti bil na pravem mestu. Odgovoriti moramo, da ne; s tega stališča se tudi slavnostni odbor s tem govorom ni strinjal. — Akoravno je g. D. po končanem vsprejemu govoril, je ipak slavnostni odbor za to bil odgovoren in to tembolj, ker je g. D. govoril vsem prisotnim z odra, kjer so se oficijalni govori vršili; skrb odbora, da se prisotniki, naj so katere koli narodnosti, ne žalijo, je bila hvalevredna. — Če se pomisli, kaj je g. D. govoril, se mora reči, da tak govor sodi za kako politično zborovanje, ne pa za slavnost, ki s politiko ni imela nič opraviti. — Slavnostni odbor ni hotel, da bi se pri takej slavnosti pospeševalo sovražstvo, in predsednik je g. D. dovolil besedo, da govori o slogi, kakor je g. D. želel, nikakor pa ni mislil, da se bo od stvari tako odstranil, kakor se je žalibog zgodilo. Če je to predsednik odbora obžaloval, ravnal je čisto taktno; s tem so se strinjali razen jednega vsi udje slavnostnega odbora in torej ni res, da bi ostali odborniki o tem ničesar ne vedeli.

Dopisnik se tudi spodtika nad tem, da so se k slavnosti vabili Madjari in Nemci. No, odbor s tem narodni stvari ni hotel nič škodovati in je tudi vestno varoval narodni značaj slavnosti. Odbor je povabil, ker je slavnost imela patrijotičen

pomen, prebivalstvo sosednih občin, mest in trgov brez razločka narodnosti dobro vedo, da so ti vsi vestni državljani, ter jednako zvesti in udani vladarju, v katerega proslavo se je svečanost vršila. G. — r — je s svojim dopisom mislil Središčane spraviti ob dobro ime, ki ga pri narodu uživajo, česar pa menda ni dosegel, ker Središče je dobro poznato kot najzanesljivejši narodni trg, katerega dobrega glasu mu Pseudo Središčan ne vzame.

Domače stvari.

— (Imenovanja.) Gosp. Iv. Pogačnik, avskultant za Kranjsko, praktikanta pri deželnem sodišči v Gradci: Henrik Detitschegg in Viktor Kočevan, praktikant pri deželnem sodišči v Ljubljani g. Stefan Kraut in praktikant pri deželnem sodišči v Celovci Günther Holena, imenovani so avskultanti za Koroško. Avgust Modrinjak, praktikant pri okrajnem sodišči v Mariboru, imenovan je avskultantom za Kranjsko „extra statum“.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji.) Zadnji občni zbor bil je jako dobro obiskan. Na predlog odbora storil se je ukrep, povodom cesarjeve štiridesetletnice prirediti 2 dne decembra svečanostni koncert v dvorani glasbene družbe. Sklenilo se je tudi, da društvo pristopi k češki založni z letnim doneskom 100 gld. Pri volitvi bili so izvoljeni sledeči gospodje: L. Bouchal, predsednikom; R. Pukl, podpredsednikom; A. Buchta, I. pevovodjo; K. Jahoda, I. namestnikom; J. Jiflik, II. namestnikom pevovodje; dedenaričarjem bil je izvoljen dr. Fr. Bělař; tajnikom J. Spačil; D. Brlić, njegovim namestnikom; arhivarjema A. Veith in T. Valasek; dalje dr. J. Drozda, dr. J. Lenoč; namestniki so gg.: Paur, Podhajský, Šavs in Stejskal; revizorji: Stantejsky, dr. Kostliwy in J. Mičoch. — Društvo je štel 1. 1888 136 izvršujočih članov, in sicer 32 pevk in 104 pevce, mej temi 64 Čehov, 26 Slovencev, 8 Hrvatov, 3 Srbi, 2 Poljaki in 1 Rusin; dalje je imelo društvo 112 podpirajočih udov, 18 ustanovnikov in 12 častnih udov. Slovenski člani bili so sledeči: gospodičina Leopoldina Kolbeznova, alt; I. tenor: Abram, Bučar, Gregorčič, Krušič, Potokar, Šavs, Sežun, Žebre; II. tenor: Bilc, Bohinec, Böhm, Čerin, Freunsfeld, Gangl, Gabrovšek, Milohnoja, Pirh; I. bas: Förster, Hubad, Kušar, Pukl, Rybař, Švigelj; II. bas: Košenina, Rabič, Rekar. Podporniki so bili 4, namreč gg.: profesor Šuklje, dr. Jelenc, Kruljač, Zelenik. — V bivšem letu je društvo nastopilo 28krat javno, in sicer: priredilo je 2 koncerta, 3 zabave za širše kroge, 3 v ožjem krogu, 7krat je bilo pri službah božjih, 2krat pri svatobah, 2krat pri pogrebih, 9krat pa je sodelovalo v družih društvih slovanskih. Kot solisti nastopili so sledeči Slovenci: F. Pogačnik, M. Hubad, J. Šavs in gospodičina L. Kolbeznova. Društvo imelo je 1. 1887/88 74 vaj, in sicer 39 moški zbor, 30 ženski zbor, 5 skupnih. Mej vsemi slovanskimi društvimi na Dunaji je to najstarejše, a tudi najvažnejše društvo. Pristopi naj torej vsak Slovenec, ki biva na Dunaji, ali kot pevec ali kot podpornik. Jubilejni koncert slovanskega pevskega društva 2. dne decembra bode izreden, ker se delajo priprave že delj časa ter je mnogo umetniških sil obljubilo svoje sodelovanje. — Po zadnjem občnem zboru bila je družbena zabava v „Slovanski Besedi“, kjer so bile razstavljene tri diplome najnovejših častnih članov: Dvořák, dr. B. Ipavca in slavnega Ondříčka. Vsi so občudovali prekrasno delo češkega umetnika. V kratkem se bodo odposlale dotičnim gg. častnim članom. Pri zabavi bilo se je mnogo zborov in četverospelov. Posebno so se odlikovali slovanski pevci, katerim je napil pevovodja gospod Buchta, rekoč, da boljših pevcev, nego jih imajo Slovenci, nema nobeden slovanski narod, tudi češki ne; dr. Lenoč napil je slovanskemu narodu, ki vzgaja tako izvrstne pevce in naudušene člane tega društva.

— (Znani A. J. Dobrianski.) nestor ogerških Rusov, ki je bil pred par leti v Ljubljani, je navzlic visoki svoji starosti še vedno delaven. V Varšavi izdal je te dni pod naslovom: „Vzglede na vopros ob občešlavljanjskom jeziku“ brošuro, v katerej razpravlja slovansko vprašanje. Od Rusov zahteva, da očistijo svoj jezik nemških in romanskih besed, drugim slov. rodovom pa priporoča, da se učeruščini. Hrvatom polaga na srce, naj delajo na to, da bode cirilica enakopravna z latinico, vsem Slovanom pa priporoča, naj ne kujejo besed, temveč za nedostatke uvajajo ruske izraze.

— (Prememba pravi!) je dovoljena, kranjski obrtni družbi, hranilnici štajerski in hranilnici v Celji. Prošnja za dovoljenje za ustanovitev vzajemne zavarovalnice v Beljaku se je odbila.

— (N a š rojak, g. Fr. Kuralt,) tajnik kmetijske družbe hrvatske, imel je preteklo soboto zelo zanimivo predavanje: o difuziji vina, narejena iz ovočja. Svojo popolnoma novo metodo razkazoval je s posebnim, v ta namen izumljenim strojem. Kuraltov način pridelovanja sadnega vina odlikuje se po tem, da se iz ovočja izvleče ves sok ter odstranijo boleznin sadnega vina. Gosp. Kuralt naredil je iz češpelj prav dobro vino. Iz 100 litrov češpelj politih z vodo, dobil je 75 litrov mošta, ki je imel od 18 do 14.50 sladkorja.

— (Smrkavost konj) je ponehala. Od 27. dne septembra ni bilo nobenega slučaja več. Vsled tega dovoljeni so zopet konjski semnji in bode v Ljubljani prvi konjski semenj dne 8. novembra t. l.

— (Od občinskega sveta Ljubljanskega mesta) ustanovljeni stipendij letnih 250 gl. za obiskovanje obrtne šole v Gradci se za dobo 2 1/2 let, od drugega semestra letošnjega šolskega leta počenši, v podeljenje razpisuje. Pravico do tega štipendija imajo učenci, ki so z dobrim uspehom dovršili tukajšnjo obrtno pripravnico, tudi če so samo slovanskega jezika zmožni. Prednost pa imajo učenci v Ljubljano pristojni. Prošnje, katerim je priložiti krstni list, domovnica in pa šolska spričevala, uložijo naj se ali pri vodstvu tukajšnje obrtne pri mestnem magistratu do 30 novembra t. l.

— (Iz Slavine) se nam piše: Pred nekoliko meseci smo javili, da ima naša vas dva veleдушna dobrotnika, g. Josipa Gorupa na Reki in g. Frana Kalistra v Trstu, ki sta podarila veliko vsoto za novo šolo v Slavini. To šolsko poslopje je sedaj dozidano in že pod streho. Prav lična zgradba je to, ki za sedaj ugaja očesu, akoravno ni še popolnoma zvršena. Zatorej kličemo slava! gospodoma dobrotnikom in se toplo zahvalujemo vsem, ki so zgradbo pospeševali.

— (V Trstu) so včeraj zjutraj iz morja potegnili utopljenca. Iz listin, ki so jih našli pri njem, dognalo se je, da je to g. Jakob Čenčur, učitelj in vodja mestne ljudske šole v Skednji. Pri mrtveci našli so uro z verižico in žepni nožiček. Pokojni Čenčur bil je 45 let star. Doslej se ni moglo dognati, je li sam v morje skočil, ali pa ponesrečil.

— (Nezgoda.) V Kalu, mej Šenpetrom in Košano, popravljaj je dne 25. t. m. 54letni Jože Bobek streho na poslopji Ivanke Smrdelove. Po neprevidnosti pal je na cesto in se tako pobil, da je v malo urah umrl.

— (Nove skladbe.) V proslavo štiridesetletnega vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. založilo je „Cecilij. društvo“ nastopne zборе: I. „Oj živi Bog cesarja!“ Besede J. Zarnikove. napev zložil P. Angelik Hribar. II. Na slavo Avstriji. Besede A. Funtekove, napev Anton Foersterja. III. a) in b) K 40letnici cesarja Franca Jožefa I. Besede Jos. Pinterjeve, napev P. Hugolina Sattnerja. Prvi zbor je bolj cerkven, drugi in tretji (za mešani ali pa moški zbor) za besede in koncerte. Cena 10 kr. Na prodaj v tiskarni Miličevi.

— (Razpisana) je služba 4. učitelja na četverorazrednici v Črnomlju. Plača 400 gld. Prošnje do 20. novembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 29. oktobra. „Daily Telegraph“ javlja, da se v Kuttais-u nameraval atentat na carja. Malo minut pred njegovim prihodom prijeli so sredi množice Kazaka, kot častnik opravljenega, ki je imel dinamitne bombe pri sebi. Ujeti Kazak je nekda član južnoruske prekucijske družbe in je imel nalog, carja umoriti. Ko so ga prijeli, se ni branil, pozneje pa je skušal zastrupiti se, kar so pa preprečili.

Berolin 29. oktobra. „Wolffov Bureau“ javlja: Vest o nameravanem atentatu na carja je po poizvedbah na najkompetentnejem mestu popolnoma neosnovana.

London 29. oktobra. „Times“ javljajo iz Zanzibara: Poveljnik tamošnjega nemškega brodovja premestil je pomorsko vojaštvo v Bagomoyo, kjer so vsako noč boji. Seli, katere je nemška družba bila poslala k

naselnikom v Movajvi, bili so pretekli petek blizu morja umorjeni.

Peterburg 30. oktobra. Na postaji Boaki skočili druga lokomotiva in štirje vagoni cesarskega vlaka s tiru. Carski obitelji in spremstvu se ni nič zgodilo.

Pariz 30. oktobra. Na francosko-ameriškem banketu povodom obletnice, ko se je postavil kip svobode v Novem Yorku, govoril je Goblet rekoč: Francoska odpovedala se je privojevalni slavi, ona hoče samo delati na to, da se zboljša usoda prebivalstva. Ona želi miru, ker ga potrebuje za izvršitev tega namena.

VABILO.

Čitalniški pevski zbor pel bode na prijazni poziv „Sokola“ umrlim članom tega društva žalostinke na pokopališču dne 1. novembra ob 3 uri popoldne.

P. n. gospodje pevci naj izvolijo udeležiti se polnoštevilno skušnje v sredo ob 8. uri zvečer.

Pevski odbor.

Zahvala.

Na sijajnem, po vsem vrednem in dostojnem izidu slavnostnega koncerta, kateri je priredilo „Slovensko učiteljsko društvo“ v proslavo cesarskega jubileja, se podpisani odbor vsem sodelujočim faktorjem in blagim podpirateljem najiskrenejše zahvaljuje, osobito pa veleslavnemu deželnemu odboru, ki je za koncert brezplačno prepustil redutno dvorano, visokorodnemu gospodu c. kr. polkovniku za prijazno dovolitev vojaške godbe brez odškodnine, gospodu ravnatelju plinarne za darovano svečavo, gospodu glasbenemu ravnatelju, prof. A. Nedvedu, za arangement ter jako spretno in požrtovalno vodstvo, slavnemu sodelujočemu učiteljsstvu in gospodičinam gojenkam c. kr. učiteljskega izobraževališča, oziroma blagorodnemu gospodu ravnatelju Bl. Hrovathu, gospodu H. Turku za postrežbo prodajo ustopnic in posebno pa slavnemu občinstvu za mnogobrojao udeležbo in skazano radodarnost. Slava!

Slavnostni odbor.

Zahvala.

Gospod Adolf Mullej, c. kr. poštar itd. v Dolenjem Logateci, je blagovolil dne 26. oktobra l. l. podpisane vodstvo prostovoljne požarne straže Logaške v Dolenjem Logateci za zgradbo nove shrambe za gasilno orodje 20 gld. podeliti, za ta velikušni dar mu izreka podpisano vodstvo najiskrenejšo zahvalo.

Vodstvo prostovoljne požarne straže Logaške.

V Dolenjem Logateci, dne 29. oktobra 1888.

Jos. Smolej,
stotnik.

Ivan Milavec,
blagajnik.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—250)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 27. oktobra.

Na Dunaji: 70, 68, 84, 44, 86.
V Gradci: 57, 2, 30, 60, 70.

Tujci:

27. oktobra:

Pri **Slonu**: Schuller z Dunaja. — Unterkrentzer iz Beljaka. — Wellitsch iz Celovca. — Polizer z Dunaja. — Arco iz Zagreba. — Rachne iz ? — Heinze iz Alexandrije.

Pri **Malič**: Schuldes iz Brna. — Hostnik, Kaufman z Dunaja. — Hing iz Rakeza. — Kolera iz Gradca. — Raus z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Bizjak iz ?.

Pri **južnem kolodvoru**: Schmal iz Gradca. — Lampe z Dunaja. — Kiršer iz Zagreba. — Perko iz Celja. — Kesch iz Kranja — Mervar iz Trsta. — Molakuti iz Benekt.

Umrlí v Ljubljani:

27. oktobra: Anton Baudek, delavčev sin, 4 leta, Rožne ulice št. 13, za božjastjo.
26. oktobra: Marija Banovec, zvonarskega pomočnika hči, 3 me, Cesta v mestni log št. 4, za oslabljenjem.
28. oktobra: Jožef Heran, knjigovezev sin, 15 mes., Poljanska cesta št. 18, za jetiko. — Aleksander Jeločnik, krojačev sin, 1 1/2 let, Rožne ulice št. 39, za vnetjem sapnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. okt.	7. zjutraj	749.7 mm.	0.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	748.1 mm.	14.4° C	brezv.	jas.	dežja.
	9. zvečer	748.0 mm.	6.4° C	brezv.	jas.	dežja.
29. okt.	7. zjutraj	747.1 mm.	2.0° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	744.8 mm.	14.6° C	sl. svz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	744.2 mm.	6.6° C	sl. svz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 7.2° in 7.7°, za 1.3° in 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 30. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	—	danes
Papirna renta	gld. 82.05	—	gld. 82.20
Srebrna renta	82.40	—	82.60
Zlata renta	109.90	—	109.75
5% marcna renta	97.65	—	97.55
Akcije narodne banke	873.—	—	871.—
Kreditne akcije	311.70	—	312.30
London	121.30	—	121.25
Srebro	—	—	—
Napol.	9.62 1/2	—	9.61 1/2
C. kr. cekini	5.75	—	5.76
Nemške marke	59.45	—	59.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	172	75
Ogerska zlata renta 4%	101	65	—
Ogerska papirna renta 5%	92	60	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	113	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	75	—

Prostovoljna dražba.

Dne 5. novembra t. l. prodajal se bode parceloma tudi pod nastavljenjo ceno po sodnijskem potu — iz zapuščine Jakoba Hočevarja — mlin v Količevem št. 22 pri Kamniku. Z izvrstno vodno silo, tudi za druge industrijalne namene pripraven, hiša in poslopja s „fundus instructus“ om vred, po klicani ceni 11.599 gld. 15 kr., dalje njive, travniki in gozdi. — Ara (vadium) 10% nastavljene cene. — Tretjino kupnine plačati je v 14 dneh, ostalo v 2 mesecih. — Nadaljni pogoji poizvedo naj se pri okrajni sodnji na Brdu. — Dne 7. novembra bode dražba premičnih stvari (715—7)

Hiša

odda se v najem v Lescah na Gorenjskem.

Hiša je tik ceste, ima kuhinjo, veliko sobo, dve kleti, zgoraj pa dve sobi. Vse je dobro narejeno in obokano. Hiša je posebno pripravna za kako prodajalnico, ker ni nobene v vasi.

Kaj več pove Josip Vidic v Lescah št. 4 na Gorenjskem. (734—1)

Goldinarjev 10 na dan

more vsakdo brez glavnice in rizika zaslužiti s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk proti plačilom na obroke za neko Budimpeštansko banko, ki je jako na dobrem glasu. — Ponudbe vsprejema administracija RIESZ v Budimpešti, Hatvanergasse Nr. 18. (629)

Št. 17.455.

(723—3)

Stanovanje!

V poslopji meščanske bolnice v Ljubljani (Kresji) in sicer v II. nadstropji, z razgledom proti škofiji, odda se takoj stanovanje, obstoječe iz 4 sob, jedne sobe za posle, kuhinje, shrambe za jedi in kleti.

Ustne ali pismene ponudbe vsprejema v uradnih urah podpisani magistrat.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 20. oktobra 1888.

Prodajam svoje odlikovane

gosi.

Pomerske gosi . . . . . par po 7 gld.
Toulouške . . . . . " " 6 " "
Pekinske race . . . . . " " 3 " "

(735—1)

Edvard Seidler

v Sisku na Hrvatskem.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

po nizkej ceni.

Marseillsko žolco,

najhitrejšje, vsekako najsigurnejše in najpriprostejše sredstvo

za čiščenje in zboljšanje vina

ima vedno

(562—21)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: Hotel Evropa.

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

ILUSTROVAN

NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Glontini-jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popoln kalendarij, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzgojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Širidesetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kislavoda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih gor.

Kot zdravilna voda. Radenska kislavoda ima med vsemi evropskimi kisleci največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zasliženjih, kadar se napravlja kislina v želodci in črevesu, pri vredu, katarjih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda. Vsled obilne oglene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislavoda najbolj priljubljena poživljajoča pijača. Pomešana s kislim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaseča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislavoda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatico, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno gor-koto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.) (339—31)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo. Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in brustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočine kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivale, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem proste vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavniske prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastonj in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.

V zalogi imata kislavodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.

Jutri žrebanje!

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti

samo 50 novc.

(658—20)

Glavni dobitok 25.000 Goldinarjev.

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse 4.

V Ljubljani se dobivajo v menjalnici J. C. MAYER-JA.